

เทศน์เช้า วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ตั้งใจฟังธรรมๆ นะ สัจธรรม ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ยอดเยี่ยม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสร้างสมบุญญาธิการมาเป็นพระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย เพื่อมาค้นคว้าสัจธรรมอันนี้ไง

เวลาค้นคว้าสัจธรรมอันนี้ได้ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมๆ ตรัสรู้ ธรรมเสวยวิมุตติสุขๆ ใจ มันสุขยอดเยี่ยม สุขเลอเลิศ สุขแบบสามโลกธาตุไม่มี

คำว่า “สามโลกธาตุ” นะ เวลาพรหมเขาอยู่บนพรหมเขามีความสุขของเขาหรือไม่ เทวดาเขาอยู่บนสวรรค์ของเขามีความสุขหรือไม่ นรกอเวจี เวลาตกนรกอเวจีมันมีความสุขทุกข์ ความยาก โดนไฟนรกเผาอยู่นะมันทุกข์หรือไม่ เวลาเกิดเป็นมนุษย์มันภพกลาง มีสิทธิเสรีภาพ จะเลือกเอา บุญและบาป ดีและชั่ว

นี่ไง เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ธรรมๆ ขึ้นมา เวลาเสวยวิมุตติสุขๆ นะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรม กราบธรรมอันนั้นไง ถ้ากราบธรรมอันนั้น พระพุทธศาสนามีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

พระธรรมๆ สัจธรรมอยู่ในตัวพระไตรปิฎกเอาไว้กราบกันไง เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านมาค้นคว้าของท่าน เวลาหลวงตาท่านพูด พระไตรปิฎกใน เวลาเปิดพระไตรปิฎกจากหัวใจ ขึ้นมาแล้ว มันเป็นสัจธรรมในหัวใจอันนั้นแล้วมันยิ่งใหญ่

เวลาพระไตรปิฎกในตู้ พระไตรปิฎกนอก ศีรษะมาแล้วก็มาเถียงกันปากเปียกปากแฉะ ว่าฉันมีความรู้ ฉันมีความเข้าใจ มีความเข้าใจ ฉันเป็นคนดีไง นี่คนเข้าใจไง

เวลาชาวไร่ชาวนาเขาคดโกงกัน มันก็ในไร่นาของเขา ให้อัจริยใส่สุท จริยใส่สุทมันโกงทั้งชาตินะ นั่นนะมันมีปัญญาทั้งนั้นนะ มันศึกษามาเป็นดอกเตอร์ มันมีความรู้มหาศาล มันเอาแต่ฟันแต่ไฟเผาตัวมันไป

นี่ไง ศักยภาพขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่าฉันมีความรู้ๆ

ความรู้เอาไปทำไม

นี่ไง เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ เวลาท่านกราบธรรมของท่าน ศักยภาพในหัวใจอันนั้นไง นี่ไง ในพระพุทธรูปศาสนามีพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ พระธรรมคือ ศักยภาพที่ยิ่งใหญ่ ศักยภาพที่ความถูกต้องดีงาม

หลวงตาบอก เหตุและผลรวมลงเป็นธรรม

เหตุและผลของปุณฺณ เหตุและผลของกัลยาณชน เหตุและผลของพระโสดาบัน เหตุและผลของพระสกิทาคามี เหตุและผลของพระอนาคามี เหตุและผลของพระอรหันต์ เหตุและผลของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน เหตุแต่ละบุคคลที่มันละเอียดลึกซึ้งเข้าไป เหตุแต่ละบุคคลที่เขามีเหตุของเขา เขามีสัจจะของเขา มีคุณธรรมของเขา เขาทิ้งกิเลส เขาทิ้งเป็นขั้นเป็นตอนขึ้นมา

บอกว่า “ฉันมีความรู้ ฉันมีความรู้ ฉันมีความรู้ ฉันเข้าใจ มันเป็นโลกุตตรธรรมๆ”

โลกุตตระมาจากไหน

โลกุตตระมันเกิดจากฐิติจิต จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ครูบาอาจารย์ของเราให้ทำความเข้าใจเข้ามา พอใจสงบระงับแล้วมันมีสติมีปัญญาขึ้นมา มันเป็นสติ มหาสติ ปัญญา มหาปัญญา เป็นปัญญาอัตโนมัติ เป็นภาวนามยปัญญา ปัญญาที่จะแก้ไขกิเลสในใจของตนเห็นใหม่

ที่เรามาวัดมาวาขึ้นมา เราก็มานั่งเพื่อแสวงหาอันนี้ไง แสวงหาสัจธรรมความจริงอันนี้ แล้วสัจธรรมความจริงอันนี้มันจะเกิดขึ้นมา มันจะเกิดขึ้นกลางหัวใจของเรา ถ้ากลางหัวใจของเราเป็นผู้ที่เป็นสัมมาทิฐิ สัมมาทิฐิที่มีความเห็นถูกต้องดีงาม อย่าให้กิเลสมันปิดหูปิดตาไป

ไปวัดไปวาาก็ไปแย้งชิงกัน เข้าคิวก็คะลัดคิว ใครไปก่อนไปหน้าไปไหน นั่นเป็นธรรมใหม่

นี่ไง เราเป็นชาวพุทธ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

พระธรรมๆ ถ้าเป็นพระธรรม สัจธรรมความยิ่งใหญ่อันนั้นไง ถ้าความยิ่งใหญ่อันนั้น
เรามาฝึกหัดๆ ฝึกหัดก็เข้าแถวเรียงคิว อย่าไปแทรกอย่าไปแซงเขา ทำสิ่งใดก็ให้มันเป็นความ
เสมอภาค เรามาที่หลังเราก็อยู่ข้างหลัง ใครมาก่อนก็อยู่ข้างหน้า เว้นไว้แต่ผู้เฒ่าผู้แก่ เด็กน้อย
คนชราภาพ

เวลาหลวงตาท่านอยู่ที่บ้านผือ เวลาท่านถือเนสัชชิกนั่งตลอดรุ่งๆ ใครจะมาอ่อนวอน
ใครจะมาขอร้องสิ่งใดๆ ก็ไม่ได้ ใครจะมาติฉินนินทาสิ่งใดก็ไม่สนใจทั้งสิ้น แต่ท่านตั้งสัจจะในใจ
ของท่านไว้ ๒ ประเด็น

ประเด็นหนึ่ง หลวงปู่มั่นเจ็บไข้ได้ป่วย ลูกได้

ประเด็นที่สอง พระในวัดมีปัญหา

พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เรามีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง มี
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระพุทธรูปเจ้า เป็นพุทธะ มีสัจธรรมความเป็นจริงอันนั้น
เป็นสัจธรรม มีพระอริยสงฆ์ เช่น หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นเป็นที่พึ่งที่อาศัยของเราไง เรามีพระ
พุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่งๆ ใจ

แต่เวลาสัจจะความจริง สัจธรรมๆ เวลาหลวงตาท่านนั่งตลอดรุ่ง ใครจะไปทำให้ท่าน
ออกนอกกลุ่มนอกทางสิ่งใดไม่ได้เลย แต่เวลาท่านยกเว้นไว้ก็ยกเว้นแต่ครูบาอาจารย์ของท่านจะ
เจ็บไข้ได้ป่วยขึ้นมา หรือหมู่สงฆ์มีปัญหาขึ้นมา เพราะท่านเป็นคนปกครองดูแลสงฆ์แทนหลวง
ปู่มั่นไง

หลวงปู่มั่นท่านเป็นประธาน เป็นพระอาจารย์ใหญ่ แต่หลวงตาพระมหาบัวท่านเป็นคน
คุมครองดูแล ท่านเป็นคนจัดการอยู่ในวัดนั้น ถ้าในวัดนั้นมีสิ่งใดเกิดขึ้นมา ท่านอนุโลมได้ นี่ไง
สัจธรรมๆ สัจธรรมที่ยิ่งใหญ่มั่นคงยิ่งใหญ่กับหัวใจอันนั้นไง

เวลาเราประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เราทำคุณงามความดีขึ้นมา เราจะไปอวดกัน ฉันเป็นคน
ดี ฉันเป็นคนดี ฉันทำแต่คุณงามความดี ทุกคนต้องยกย่องสรรเสริญฉัน แหม! ก็เลสมันพุงใหญ่
เลย นี่ไง มันเป็นธรรมชาติตรงไหน มันเป็นธรรมชาติตรงไหน

สิ่งที่เป็นธรรมๆ เป็นธรรมก็เป็นสังฆธรรมสิ ความถูกต้องดีงามเราก็รู้อยู่แล้ว นี่สังฆธรรมของปุถุชน ของกัลยาณชน ของพระโสดาบัน มันละเอียดลึกซึ้งต่างๆ เป็นชั้นๆ ขึ้นไป

พระโสดาบันไม่สัสถ์พตปราคมาส ไม่ลุ่มไม่คล้ำในศีล มีความมุ่งหมายที่จะหลุดพ้นจากกิเลสไป มันละเอียดลึกซึ้งกว่าที่เราถือศีลๆ กันอยู่นี้มหาศาล มันเป็นอธิศีล ศีลที่ออกมาจากจิต มันไม่ใช่ศีลที่ว่าเวลาที่ไปขอศีล ๕ ก็ได้ สุกฺข ๕ เวลาไปขอศีล ๘ ก็ได้ สุกฺข ๘ เวลาไปขอศีล ๑๐ ก็ได้ สุกฺข ๑๐ สุกฺขหมดเลยเพราะมันไม่ทำ

แต่เวลาผู้ที่ประพฤติปฏิบัติขึ้นมาแล้ว เวลาครูบาอาจารย์ของเรา ศีลคือความปกติของใจ ใจมันปกติมันตั้งมันขึ้นมา มันไปคลอนแคลนอะไรกับศีล มันไปวิตกกังวลอะไรกับศีล มันไปเอาศีลมาทะเลาะเบาะแว้งกันทำไม มันจะไปเอาศีลมาฟาดหน้าตัวเองทำไม

ฉันถือศีล ฉันถือศีล ทำนุ่กก็ได้ ทำนี้ก็ได้ เพราะฉันถือศีล

ถือศีล เขาให้ทำ แต่ทำสัมมาทิฐิ ทำความถูกต้องดีงาม ทำความชอบธรรม

เวลาทำ ดุสิ เวลาครูบาอาจารย์ของเรา หลวงตาท่านพูด คนที่ว่าทุกข์ว่ายาก ที่ทำงานแล้วทุกข์ยากขึ้นมาอย่าเพิ่งพูดนะ ยังไม่ได้ภาวนาอย่าเพิ่งพูด ยังไม่ได้ภาวนา เพราะภาวนาเขาสละเป็นสละตาย ถ้าผู้ที่ภาวนาเป็นสัมมาทิฐิถูกต้องดีงาม

ไม่ใช่ภาวนาเพื่ออวดเขา ภาวนาไว้ขอเขาจะขอเลาะ

โยมไม่มาภาวนาไม่ได้ พอโยมมาเดินจงกรมนะ “โอ้โฮ! โยม อาตมาเดินจงกรมเหนื่อยมากเลย” นั่นนะมันขอเลาะไป ภาวนาขอเลาะขอเขา ไร้สาระ

แต่เวลาคนเขาจริงเขาจะขึ้นมา ถ้ายังไม่ได้ภาวนาอย่าเพิ่งพูดว่าทำงานหนัก ท่านบอกว่าการประพฤติปฏิบัติของเราเอาชีวิตเข้าแลก เอาชีวิตเข้าแลกเลย นี่ไง เอาชีวิตเข้าแลก

แต่ถ้าเป็นทางโลก โอ้! บวชเป็นพระหัดเป็นคนขี้เกียจ กินแล้วก็นอน นอนแล้วก็กิน กินเสร็จแล้วก็นอน นอนจำวัดกันทั้งวันนะ แล้วยังต้องไปส่งเสริมให้มันอ้วนๆ กิเลสมันยิ่งใหญ่นะ

นี่ไง เขาพูด งานของพระไง นี่ไง ที่ว่างานของพระๆ

พูดถึงว่าเวลางานของโลก ปุณฺณ กัลยาณชน พระโสดาบันจะสิ้นไปจากกิเลส เขามีความมุนะของเขาขนาดไหน แล้วเวลาเขาทำขึ้นมา ถ้าทำอหะจะฉอเลาะขึ้นมากิเลสมันยืมนั่นรู้เลย ไฉนนี่หลอกง่าย ๆ หลอกให้มันฮึกเหิมนะ แล้วพอไปถึงจนตรอกแล้วเดี๋ยวมันก็เลิก พอเลิกแล้วมันก็เป็นกรรมฐานมันวนเสียอยู่ในได้อำนาจของเรา กิเลสมันยืม ๆ เอยนะ ไฉนพวกฟุดฟิด ฟุดฟิด กิเลส เออ! ไฉนพวกไฟไหม้ฟางมาได้เลย เดี่ยวมันก็ล้ม

แต่ถ้าเป็นครูบาอาจารย์ของเรา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย การสร้างสมบุญญานุการมาขนาดนั้น การสร้างสมบุญญานุการมาขนาดนั้นนะ อุทกดาบส อาฬารดาบสเป็นผู้ที่ค้าประกันนะว่าได้สมบัติ ๖ สมบัติ ๘ เสมอเรา เป็นอาจารย์สอนได้ยิ่งใหญ่

เจ้าชายสิทธัตถะไม่เอา มีคนมาค้าชู มีคนมาอุ้มชู มีคนมาส่งเสริม ยกย่องสรรเสริญแค่ไหน เจ้าชายสิทธัตถะไม่สนใจเลย ไม่สนใจเพราะอะไร ไม่สนใจเพราะกิเลสต้นหาความทะยานอยากในใจของเรายังมีอยู่ เราทำได้ เรามีความหงุดหงิด เรามีความไม่พอใจ เรามีความทุกข์ร้อนในใจ เรามีความคิดเลวทรามในใจ เราทำได้ ความลับไม่มีในโลก ไม่ต้องให้มีใครบอก

ดูสิ ขนาดมาค้าชูอุ้มชูขนาดนั้น เจ้าชายสิทธัตถะไม่สนใจเลย เวลาเจ้าชายสิทธัตถะจะมาทำของเจ้าชายสิทธัตถะเสียเอง บุพเพนิวาสานุสติญาณ จุตูปปาตญาณ อาสวกขยญาณ

บุพเพนิวาสานุสติญาณ ระลึกอดีตชาติได้ รู้ไปหมด รู้ความลับของคนอื่น รู้ไปหมดเลย เทียบจะไปแฉเขาหรือ จุตูปปาตญาณรู้ว่าสัตว์ตายแล้วไปเกิดที่ไหน รู้ไปหมด แล้วมันได้อะไรขึ้นมา เพราะอะไร เพราะถ้าหลงติดตรงนั้นก็จะไม่ได้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เวลาอาสวกขยญาณ อาสวกขัย กิเลสต้นหาความทะยานอยาก ใ้ความอื้อไ้ ความยิ่งใหญ่ในใจนั้นนะ เวลาสังขธรรมมันทำลายอันนั้น อาสวกขยญาณทำลายอวิชชาในใจของตน ทำลายภวาสวะ ทำลายภพ ทำลายภพ ทำลายสถานที ทำลายต่างๆ กิเลสไม่มีที่อยู

กิเลสมันอาศัยหัวใจของสัตว์โลกเป็นที่อยู่ ทำลายภวาสวะ ทำลายภพ ภพคือจตุ คือฐิติ จิต ภพมันอยู่ที่นั่น

ภพไม่ใช่ว่าเกิดเป็นคนไทย คนจีน คนลาว เกิดเป็นคนสัญชาติใดมันภพชาติ ไม่ใช่

ภพคือมีผู้รู้ มีความรู้สึก มีสติจิต จิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ บุพเพนิวาสานุสติญาณ ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านไปทำลายภพ ทำลายชาติ กิเลสมันไม่มีที่อยู่ที่อาศัย นะ

พญามาร ลูกสาวของมาร ลูกหลานของมารร้องห่มร้องไห้ ไม่มีที่อยู่ โดนเผาบ้าน บ้าน โดนทำลายไป เรือนสามหลัง ความโลภ ความโกรธ ความหลง ยอดของเรือนสามหลัง ปราสาท สามหลัง เราได้หักหมดแล้ว

ปราสาทสามหลังก็ทำลาย เรือนเหย้าก็ทำลาย ที่อยู่อาศัยของมารมันไม่มี มันร้องห่ม ร้องไห้ มันจะหาที่อยู่ของมันนะ ไม่มี ไม่มี

กราบธรรมๆ สัจธรรมมันยิ่งใหญ่อย่างนี้ไง ถ้าสัจธรรมมันยิ่งใหญ่อย่างนี้ มันอยู่ที่การ กระทำไง ใครมีอำนาจวาสนามากน้อยแค่ไหน เราจะชวนชวายน้อยแค่ไหน เรามาวัดมาวา ขึ้นมา เราก็มาชวนชวายของเราอย่างนี้ไง เรามาชวนชวายหาความจริงใจ

เราไม่ใช่เอากิเลสมาฟาดฟันกัน มาถึงก็จะลัดคิว เขานั่งกันเฉยๆ ฉันก็จะส่งเสียงดัง เป็น จุดเด่นใจ หลวงพ่อเป็นจุดเด่น พอหลวงพ่อก็เป็นหนู เพราะหนูเสียงดังที่สุดเลย หนูอยาก อวดตัวเลย

ไร้สาระ เป็นธรรมไม่เป็นธรรม

เราต้องการความเป็นธรรม ถ้าเราต้องการความเป็นธรรม เราต้องเป็นธรรมจากเรา ถ้า เราเป็นธรรม เห็นไหม หลวงตาท่านพูดประจำ ธรรมะเป็นของจริง คนไม่จริงเข้าธรรมะไม่ได้ คน ไม่จริงเข้าสู่สัจธรรมอันนั้นไม่ได้ หัวใจของเราไม่จริงจะรองรับสัจธรรมอันนี้ได้อย่างไร เราถึงต้อง มาทำความสงบของใจด้วยกัน

ทุกคนเวลาเข้ามาประพฤติปฏิบัติ ศีล สมาธิ ปัญญา ไม่มีสมาธิจะเกิดปัญญาได้อย่างไร ไม่มีสมาธิเกิดปัญญาตรงไหน ปัญญาก็เป็นสัญญาทั้งนั้น โลกทัศน์ โลกทัศน์นี้ความรู้สึกของเรา ทั้งนั้น มันจะเอาความจริงมาจากไหน

แล้วเวลาทำความสงบของใจเข้ามา ทำความสงบของใจเข้ามามันเป็นจิตนิสัยแล้ว พันธุกรรมของจิตๆ มันชอบไม่เหมือนกัน มันแตกต่างกัน นิสัยไม่เหมือนกัน จะเดินจงกรม จะนั่ง

สมาธิภาวนา จะยืน เดิน นั่ง นอนต่างๆ จะทำอย่างไรให้มันสงบเข้ามา ทุกคนก็ต้องพยายาม ขวนขวายของตัวเองเข้ามา ถ้ามันสงบเข้ามาแล้ว ถ้ามันสงบระงับตามความเป็นจริง ให้มันรู้จริง อย่ามีนั้นๆ

ที่ทำกันอยู่นั้นไม่ใช่สมาธิ สบายใจ มันเป็นความสบายใจนะ ความสบายใจเพราะอะไร เพราะธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารภนามารื้อสัตว์ชนสัตว์ แล้วเวลาธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคือสัจจะ อริยสัจจะ ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์

พวกเรามีความทุกข์อยู่ทั้งนั้น เหมือนกับฉลากยา เราอ่านได้ทั้งนั้นนะ พระไตรปิฎกนอก พระไตรปิฎก สัจธรรม ธรรมวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสุดยอด อันนี้เป็นความจริง แต่มันชี้เข้าไปที่ใจ

พระไตรปิฎกนอกเราไปศึกษาไปค้นคว้าแล้วก็มาเถียงกันปากเปียกปากแฉะ แต่ไม่สามารถเปิดตู้พระไตรปิฎกในหัวใจได้ ไม่มีใครสามารถเข้าสู่ใจของตนแล้วเปิดตู้พระไตรปิฎกได้

ดูสิ ประวัติหลวงปู่มนั้นนะ เวลาท่านเกิดนิมิตที่ท่านก่อนจะภาวนา ท่านเห็นว่าท่านขี่ม้าขาวข้ามขอบชาติคือสินีเกส แล้วไปข้างหน้าจะไปเปิดตู้พระไตรปิฎก ไปถึงไม่ได้เปิด เพราะไปถึงแล้วออกจากนิมิตนั้นก่อน

ถ้าได้เปิดตู้พระไตรปิฎกอันนั้น หลวงปู่จะยิ่งใหญ่กว่านี้อีกมาก เพราะอะไร เพราะมันเปิดตู้พระไตรปิฎกใน ตู้พระไตรปิฎกของจิตจิตของตนเอง ของผู้ที่สร้างสมบุญญาธิการมา

นี่ไง เวลาสัจจะความจริง สัจจะความจริงมันอยู่ที่นี้ไง นี่ไง เราไปวัดไปวา ก็ไปวัดไปวา เพื่อเหตุนี้ไง ไปวัดไปวาเพื่อสัจธรรม เราไปวัดเพื่อสัจธรรม เรายอมลงสู่ธรรม เรายอมอมธรรมะ เรายอมความจริง เรายอมเหตุและผล เราไม่เอาทิฏฐิมานะเราไปกีดไปขวางไปทำลาย

เราไปวัดแท้ๆ ไปแข่งคิวกัน ไปแย่งชิงกัน

เฮ้ย! มึงมาวัดหรือมึงมาชองใจวะ มาวัดนะเว้ย เขามาวัด มาวัดใจของตนว่าใจของเรายิ่งใหญ่หรือไม่

เด็กน้อย ผู้เฒ่าผู้แก่ เชิญครับ ให้ไปข้างหน้าก่อน เราเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง เรามีเวลา
อดทนได้ เราอยู่ทีหลังได้ เด็กน้อย ผู้เฒ่าผู้แก่ ผู้เจ็บไข้ได้ป่วย เชิญ เราอยู่ของเราได้

เวลาแสดงธรรม เราควรจะสงบระงับเพื่อสัจธรรมอันนั้นเข้ามากระทบโสตของตน เข้ามา
กระทบโสตของตน ใจมันฟังหรือไม่ ใจมันรับหรือไม่

มันกระทบโสตแล้วก็ “หลวงพ่อดีไหม วันๆ มีแต่ดี”

ไอ้พวกดีไม้นั้นนะ เหตุผลมันจะทำให้ไอ้ดีไม้นั้นหกล้มไป เวลามันดีไม่เพราะอะไร เพราะ
คำพูดเป็นเจ้านาย สิ่งที่พูดออกไปมีเหตุผลหรือไม่ มันเป็นเรื่องจริงหรือไม่ มันเข้าไปหักล้างผู้ที่
พูดนั้นนะ

ผู้ที่พูดพูดออกไปจากความว่างเปล่า พูดออกไปจากสิ่งที่ไร้สาระ กับผู้ที่พูดออกไปจาก
สัจจะความจริงที่มันลุ่มลึกคลุกคลานมา ลุ่มลึกคลุกคลานนะ

ถ้ายังไม่ได้ภาวนาเอาจริงเอาจัง อย่าเพิ่งพูดว่าเราเกิดมาเราทุกข์เรายาก

กิเลสยิ่งใหญ่นัก ความชอบของตน อีโก้มันไม่ให้ใครไปดูหน้ามัน มันไม่ให้ใครไปเห็น
มันเด็ดขาด ฉะนั้น การที่จะภาวนามันต้องรู้จักกิเลส เห็นกิเลส แล้วฆ่ากิเลสตามความเป็นจริง

ไอ้ที่ทำๆ กันอยู่นี้ท่องมา ศีลธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามา หลวงปู่
เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านเทศน์ว่าการมา ท่องมา ท่องมาเป็นตรรกะ แล้วก็จินตนาการ แล้วพูด
แล้วเข้าใจได้เพราะเป็นสมมุติ เกิดจากจิต เกิดจากภาษามนุษย์ มนุษย์รู้ได้ ไม่ใช่เกิดจากภาษา
ธรรม

เกิดจากภาษาธรรมมันเป็นปัจจัยตั้ง เป็นสันทิฏฐิโก รู้จำเพาะใจดวงนั้น ใจดวงนั้นรู้แจ้ง
รู้แจ้งเพราะเห็นหน้ากิเลส ขำระกิเลส จนครอบครวัของมาร เวลาพญามาร นางตัณหา นางอวดดี
เห็นพญามารนั่งคอตก “พ่อเป็นอะไร พ่อเป็นอะไร” “โอ้! เจ้าชายสิทธัตถะหลุดจากน้ามือเราไป
แล้ว” “พ่ออย่าเสียใจไปเลย เดี่ยวจะไปยั่วยวนเข้ายวนเอากลับมาให้เอง”

ครอบครัวยุคของมารคอตณะ เวลาสัจจะความจริง ครอบครัวยุคของมารม้นอยู่บนภวาสวะ
อยู่บนภพ อยู่บนสถานหัวใจของคนมันคอตณะ คอตกจากความเพียรของบุคคลคนนั้นไง คอ
ตกจากความจริงของคนคนนั้นไง คอตกจากหัวใจดวงนั้นที่ยิ่งใหญ่ไ้

หัวใจที่ยิ่งใหญ่ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หัวใจที่ยิ่งใหญ่ของครูบาอาจารย์
ของเราที่ท่านประพฤติปฏิบัติมา เอาตามความเป็นจริงมา

ที่เราไปวัดไปวา เราจะไปเสริมกำลังให้หัวใจเรายิ่งใหญ่ ให้หัวใจเรามีกำลัง ให้หัวใจเรา
ไม่ให้กิเลสมันชักนำไป ให้หัวใจเรามั่นพึงธรรมแล้วเข้าใจธรรม

เห็นไหม พังธรรมๆ เสี่ยงมาถึงโสตประสาทของตน ยอมรับหรือไม่ มีเหตุหรือผลหรือไม่
กาลามสูตร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ให้เชื่อ ให้หาเหตุหาผล ให้ค้นคว้า ให้จับผิดให้
ได้

หลวงตาท่านพูดประจำเวลาท่านมีชีวิตอยู่ ท่านบอกว่า ให้ถามปัญหามาให้เราจนลืះ
ให้คนถามปัญหาเรื่องธรรมะให้ท่านจนเสียทีละ ท่านรออยู่นี้ มันไม่มี มันมีแต่คนตาบอด มีแต่
คนพาล เชียดไปเชียดมาแล้วก็ไปติเตียนท่าน ติเตียนท่านเสร็จแล้ว พอมารู้สำนึกก็ไปขอขมา
แล้วก็ติเตียน แล้วก็ขอขมา แล้วก็ติเตียน แล้วก็ขอขมา นั่นคือนักปราชญ์ เอวัง